

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Ramba de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-
ció*), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Campubri i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Martí
Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Miriam
Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Erena Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*),
Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero
(*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*),
Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gámez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebó, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262. Margalida Mateu (Palma). Tel.: 971 720
763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Mossos i estudiants

Les manifestacions d'estudiants contra el pla de Bolonya, a Barcelona, i la resposta dels mossos d'esquadra han fet evident un problema greu al Departament d'Interior; han donat ales a un fenomen social complex –per minoritari, divers i, de vegades, contradictori–, el dels grups antisistema, i han renovat la necessitat de parlar de Bolonya i explicar-ho.

La contundència que el cos de la Policia catalana ha fet servir en algunes manifestacions ha estat excessiva: la duresa dels cops ha estat desproporcionada, si tenim en compte la resistència que, en aquells moments, oferien els manifestants i els no manifestants. Res no excusa la policia de colpejar durament reporters gràfics clarament equipats amb braçalets de premsa –i càmeres, lògicament– i periodistes que s'havien identificat prèviament. El Departament d'Interior ha de prendre mesures de correcció per evitar que aquests fets es repetesquen. Una pot ser la reorientació de la brigada mòbil que va carregar contra els manifestants: si està poc preparada, com diuen alguns, o va sobrecarregada de feina, com diuen uns altres, el Departament d'Interior ha de disposar de les eines que calga per a resoldre el problema. Una altra cosa seria que els components de la brigada hagueren actuat desproporcionadament a consciència, amb l'objectiu secret que això tinguera unes determinades conseqüències polítiques. Aquesta darrera opció seria de mal resoldre, perquè voldria dir que el conseller Joan Saura té l'enemic a casa –i no l'ha sabut controlar.

La violència amb què alguns estudiants s'han manifestat, tot i ser una minoria, també ens hauria de preocupar, tot i que les causes, en aquest cas, no siguin tan atribuïbles a una administració com a tota la societat –el responsable no és aquest govern ni l'anterior ni el d'abans: supera els límits de les administracions i de les aules i arriba fins a l'àmbit domèstic. I, per valorar-los en la justa mesura, només cal recordar què passà a Grècia fa uns mesos, a Gènova fa vuit anys i a Seattle en fa ja deu. Els anomenats grups antisistema van naixer a recer de la fredor macroeconòmica del Fons Monetari Internacional i l'Organització Mundial del Comerç i veurem si, amb la crisi, creixen o minven.

I, a banda de tot això, el debat sobre Bolonya i l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EEES) –del qual els estats, i menys encara les nacions sense estat, difícilment podran fugir– s'ha d'obrir tant com siga possible. L'estat ha imposat un model d'adaptació a Bolonya que la Generalitat i les universitats de Catalunya no volien (Espanya ho ha fet diferent de la majoria dels països europeus) i cal explicar això i molts més detalls que afectaran la universitat del futur.

Als nostres lectors

Comença una mena de neocolonialisme alimentari sobre els països subdesenvolupats? Des de la crisi alimentària de l'any passat, alguns estats, grans corporacions i grups inversors han decidit que el terreny cultivable es revalorarà durant els decennis vinents. Han decidit de jugar-hi fort i s'han abocat a un mercat mundial de terra llaurada –mentrestant, a casa nostra, el percentatge de zones de conreu baixa i el nombre de pagesos s'enfonsa. Violeta Tena us explica quins països compren terres i quins en vénen. I entrevista Serge Latouche, el profeta del decreixement, que planteja si es pot créixer indefinidament en un planeta finit. La biòloga Lynn Margulis li respondria que som nosaltres que necessitem el planeta, no el planeta que necessita els humans.

Àlex Milian
amilian@eltemps.net